

4PM

July-August 2015/ VOL .01

Disaster Risk Reduction
journalists reporting

5

หนังสือภัยพิบัติ

หนังสือดีที่ควรหามาอ่าน

การรายงานข่าวภัยพิบัติ
นักข่าวพลเมืองกับ

บทสัมภาษณ์
CONTENT IS KING

กับความหมายที่แท้จริง

การดูแลตัวเองเมื่อต้องทำข่าวภัยพิบัติ
Taking care of yourself when covering disaster situations

Thai PBS

ติดตามชมไทยพีบีเอส
ได้ทาง ...

ดิจิทัล
ช่องหมายเลข

3

ดาวเทียม
ช่องหมายเลข

13

FOR PUBLIC MEDIA
BY ACADEMIC INSTITUTE OF PUBLIC MEDIA

สารจากบรรณาธิการ

ผ่านพ้นไป 6 เดือนแล้วนะคะสำหรับปี 2558 เชื่อว่าผู้อ่านคงได้พักซาร์จพลังให้ตัวเองอย่างเต็มที่ ตลอดเดือนเมษาและพฤษภาที่มีวันหยุดยาว ช่วงครึ่งปีหลังนี้ท่านผู้อ่านท่านใดวางแผนจะลงมือทำอะไรไว้แต่ต้นปี ขอให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี นะคะนิตยสาร 4 PM ฉบับนี้มีการเปลี่ยนแปลงหลังจากที่ห่างหายไประยะหนึ่งเพื่อปรับปรุงและพัฒนา ให้ทันสมัย ตอบโจทย์คนทำงานสื่อมากขึ้นและจะออกทุกๆ 2 เดือน

เริ่มกันที่คอลัมน์ นักสัมภาษณ์ ที่แชร์แนวคิดประสบการณ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานที่รับผิดชอบที่ต้องเตรียมรับภัยพิบัติ สำหรับนักสื่อสารมวลชนและพลาดไม่ได้กับคอลัมน์ หลากหลายที่แนะนำเทคนิคในการเตรียมความพร้อมที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวสารในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติ รวมทั้งคำแนะนำจากเพื่อนๆ พี่ๆ ผู้สื่อข่าวต้นแบบของไทยพีบีเอส ในการดูแลตนเองเมื่อต้องทำข่าวภัยพิบัติด้วยค่ะ

และเราจะมาร่วมกันไขคำตอบที่ว่า content is king กับความหมายที่แท้จริง? ว่าเป็นอย่างไร คืออะไร

ถ้าท่านผู้อ่านท่านใดมีคำแนะนำ ดิชม หรืออยากพูดคุยกับเรา สามารถติดต่อได้ทาง อีเมลล์ academic@thaipbs.or.th ค่ะ ทางเรามีของที่ระลึกจาก สวส. มอบให้ด้วยค่ะ รอพบกันฉบับหน้านะคะ

บรรณาธิการ E-Magazine (สวส.)

นฐา เลิศวิทยากร

AIMP E-MAGAZINE

July-August 2015/VOL .01

สารบัญ

- นักสัมภาษณ์.....6-9
- นักข่าวพลเมืองกับการรายงานข่าวภัยพิบัติ.....10-11
- Disaster Risk Reduction journaliste reporting.....12-13
- การดูแลตัวเองเมื่อต้องทำข่าวภัยพิบัติ..... 14-19
- Content is King.....24-27
- 5หนังสือภัยพิบัติ หนังสือที่ควรหั่นกลับมาดู.....30-33

ย่งให้...ย่งได้

“แม่มั่นหนังสือเสียงเพื่อเพื่อน”

“ ไม่จำกัดวุฒิ...ไม่จำกัดวัย...เป็นกำลังใจให้กันและกัน ”

ไทยพีบีเอส เฮลยูผู้มีจิตอาสาผู้ร่วม
จัดทำหนังสือเสียง ทุกวันศุกร์ เวลา 13.00-18.00น.

๐๐ผู้สนใจเข้าร่วม สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

www.facebook.com/academic.ipbss หรือ โทร .02-790-2000 ต่อ 4497

สถานที่บันทึกเสียง ห้องสมุดสื่อสาธารณะไทยพีบีเอส

ไม่เสียค่าใช้จ่าย มีอุปกรณ์สำหรับบันทึกเสียงให้พร้อมครับ

✓ แอปพลิเคชันบนมือถือ, แท็บเล็ต Mobile Apps

ให้คนรุ่นใหม่เช่นคุณเชื่อมโยงถึงเรา
ได้ง่ายขึ้นกับแอปพลิเคชัน
ในทุกระบบปฏิบัติการ

● ข้อมูลเพิ่มเติม www.thaipbs.or.th/DigitalMedia

นกส้มสนทนา

โดย อโณทัย อุดมศิลป์

การดำรงชีวิตของประชากรโลกในปัจจุบัน มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมากมาย โดยไม่มีการรักษาสมดุล ก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและความเสี่ยงในการเกิดภัยพิบัติรุนแรง และมากบ่อยครั้งขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในระยะหลังโดยเฉพาะที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศล้วนนำมาซึ่งความสูญเสียอย่างมหันต์ในวงกว้าง ดังนั้นการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ในเรื่องความเชื่อมโยงระหว่างทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความเสี่ยงจากภัยพิบัติ จึงถือเป็นเรื่องจำเป็นยิ่ง และเป็นที่คาดหวังว่าสื่อสารมวลชนจะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและความรู้สู่ประชาชน ทั้งในระดับชุมชนและระดับประเทศ ที่นำไปสู่การป้องกันและลดความเสี่ยงในเชิงลึก

การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อาจกระทำได้ในหลายลักษณะ ซึ่งรวมไปถึงรายการพิเศษทางโทรทัศน์ บทบรรณาธิการ ตลอดจนการผนวกข่าวเกี่ยวกับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติให้เป็นกระแสหลัก หรือในลักษณะต่างๆ เช่น รายการปกติที่นำเสนอข้อมูลเป็นประจำสม่ำเสมอ รายการเด็ก หรือรายการอื่นๆ ทางวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งการผลิตข้อมูลข่าวสารและรายการเหล่านี้ ใช้จ่ายจะดำเนินการโดยง่าย หากแต่บุคลากรด้านสื่อมวลชน จำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพในการผลิต รายการคุณภาพและการนำเสนอให้สามารถเข้าใจได้ง่าย รวมทั้งต้องเพิ่มพูนองค์ความรู้ใหม่ๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ตลอดจนแนวความคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

บทบาทของสื่อมวลชนอีกประการหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ยอมรับและมีการกล่าวถึงอย่างมากมายโดยตลอด ก็คือการเป็นสื่อกลางการกระจายข้อมูลข่าวสารสู่สาธารณชนในการเตือนภัยล่วงหน้าก่อนเกิดภัยพิบัติ โดยกำหนดให้สื่อทั้งวิทยุและโทรทัศน์มีความพร้อมในการบูรณาการด้านเครื่องมือ อุปกรณ์และเครือข่าย สำหรับการแจ้งเตือนภัยฉุกเฉิน และการวางแผนร่วมกันหากเกิดเหตุภัยพิบัติ ทั้งในระดับชุมชนและระดับประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นที่ประจักษ์ดีว่า แม้หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง จะมีข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดภัยพิบัติมากและล่วงหน้าเพียงใดก็ตาม แต่การกระจายข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นให้ถึงประชาชนอย่างรวดเร็วทันเหตุการณ์และสามารถลดความสูญเสียได้ ต้องอาศัยสื่อมวลชนเป็นผู้นำหลัก

ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งหลังจากเกิดภัยพิบัติก็คือความกังวลของประชาชนโดยทั่วไปในการปรับตัวและฟื้นกลับมามีความสุขดังเดิม ประชาชนเป็นจำนวนมากที่ถูกกระทบกระเทือนหรือได้รับความเสียหายสูญเสียทั้งชีวิตคนในครอบครัวและทรัพย์สิน ล้วนต้องการการเยียวยา โดยเฉพาะความช่วยเหลือต่างๆ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารและที่จะทำให้สังคมและชุมชนมีความตระหนักรู้และสามารถปรับสภาพชีวิตให้กลับสู่สภาพปกติได้โดยเร็ว และแน่นอนว่าสื่อมวลชนมักถูกคาดหวังให้ร่วมเป็นหุ้นส่วนในการอำนวยความสะดวกและดำเนินการเรื่องนี้ร่วมกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน

สิ่งที่มักพบเห็นเป็นประจำในกระบวนการสื่อสารสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนในเรื่องต่างๆ ก็คือ หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงมีข้อมูลและเนื้อหาสาระมากมาย แต่ขาดทักษะในการบริหารจัดการข้อมูลและการเผยแพร่อย่างมีทั่วถึงและประสิทธิภาพ ดังนั้นสื่อมวลชนซึ่งมีหน้าที่และทักษะในเรื่องนี้ จึงควรเข้ามีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะของบุคลากรหน่วยงานต่างๆ ให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถบริหารจัดการข้อมูลเพื่อการเผยแพร่สู่ประชาชน เช่นการจัดตั้งและบริหารศูนย์สื่อมวลชนในยามเกิดภัยพิบัติ โดยเฉพาะการผลิตข้อมูลที่ต้องรวดเร็วและพร้อมที่จะส่งผ่านให้สื่อมวลชนนำไปเผยแพร่ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ไม่ก่อให้เกิดความสับสน หรือความตระหนกกลัวลูกกลมในวงกว้างจนยากจะควบคุมและกลายเป็นวิกฤตข้อมูลข่าวสารในที่สุด

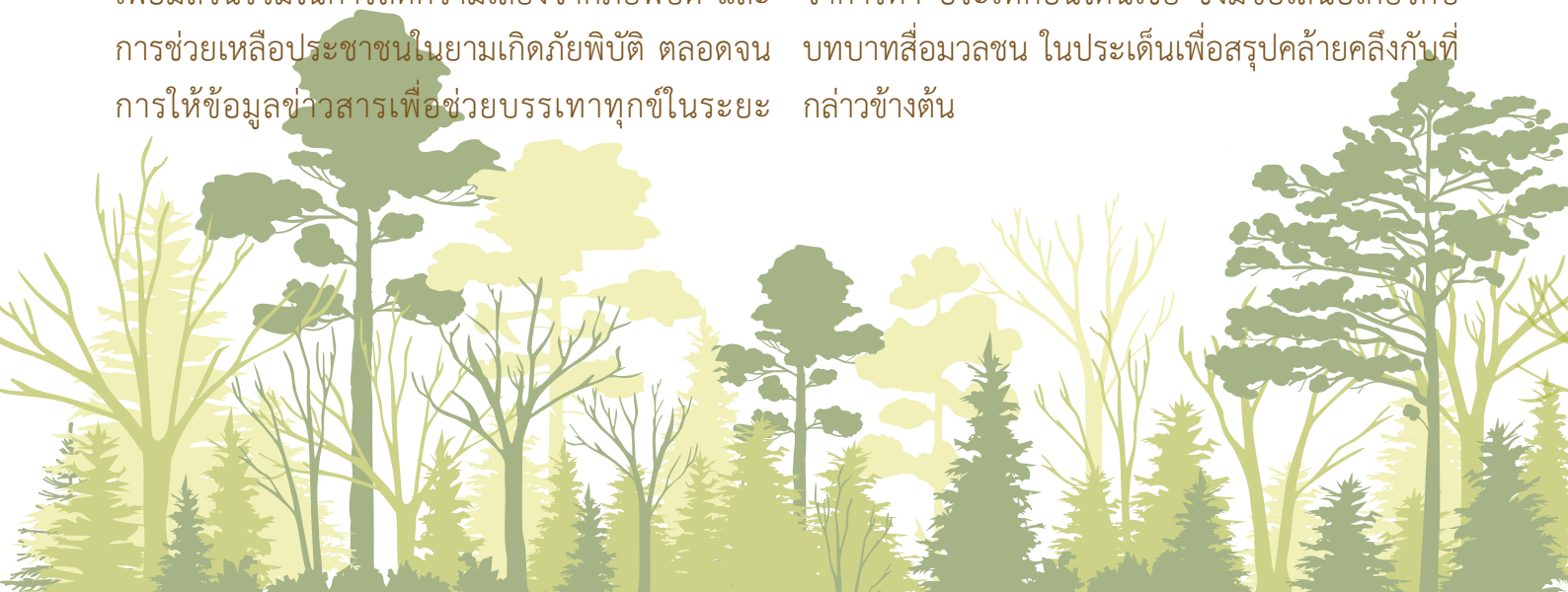

▶ ผอ.สถาบันวิชาการสื่อสารสาธารณะ ไทยพีบีเอส บรรยายการเลือกใช้สื่อในยามภัยพิบัติ ในการอบรมเชิงปฏิบัติการ โดย ศูนย์เตรียมความพร้อมด้านภัยพิบัติแห่งเอเชีย ซึ่งมีผู้แทนหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ จากประเทศบังคลาเทศ อินเดีย ภูฏาน และประเทศไทย เข้าร่วมโครงการ เมื่อวันที่ 22 พ.ค 2558

องค์กรสื่อสารมวลชนทั้งในประเทศ และในภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก ได้มีการประชุมหารือมาโดยตลอด โดยเฉพาะในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เพื่อหาช่องทางและข้อเสนอแนะในการพัฒนาสื่อสารมวลชน เพื่อมีส่วนร่วมในการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และการช่วยเหลือประชาชนในยามเกิดภัยพิบัติ ตลอดจนการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อช่วยบรรเทาทุกข์ในระยะ

ยาวให้แก่ประชาชนที่ถูกกระทบกระเทือน ซึ่งล่าสุดสหภาพวิทยุโทรทัศน์แห่งเอเชีย-แปซิฟิก ได้จัดให้มีการประชุมสุดยอดด้านสื่อสารมวลชนว่าด้วยการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ เมื่อเดือนมิถุนายน ปีที่แล้ว ณ กรุงจาการ์ต้า ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งมีข้อเสนอเกี่ยวกับบทบาทสื่อมวลชน ในประเด็นเพื่อสรุปคล้ายคลึงกับที่กล่าวข้างต้น

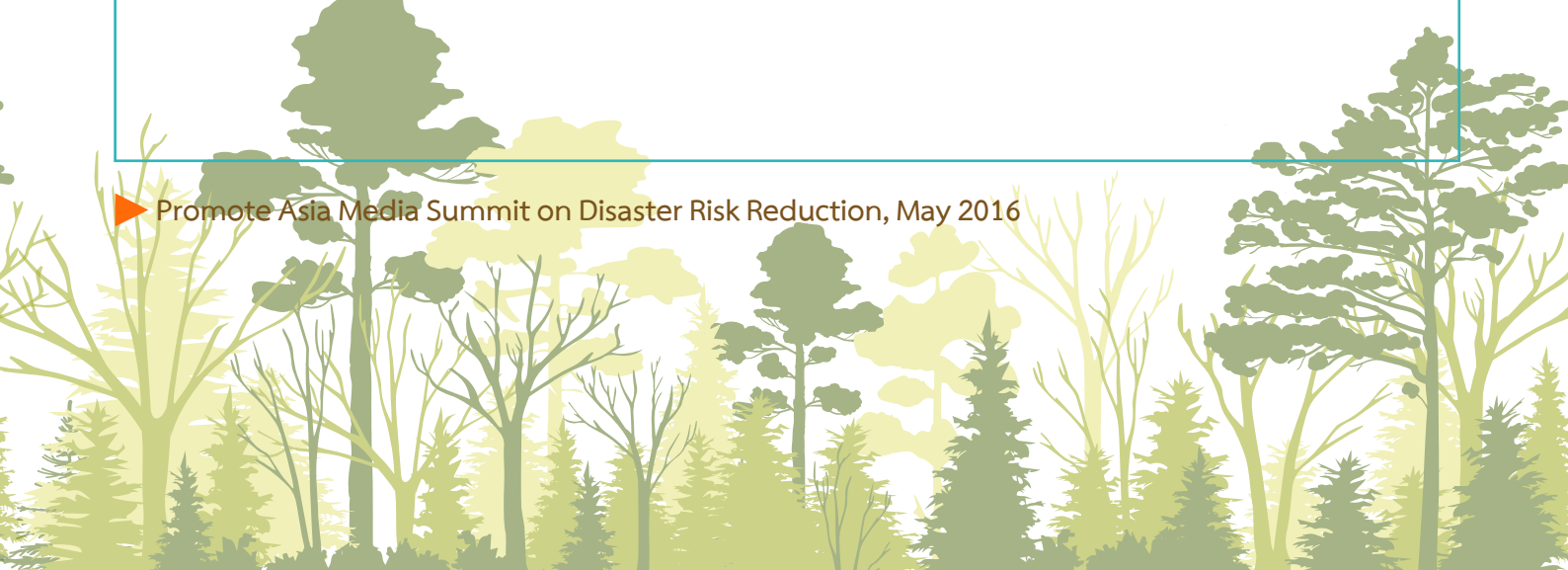

ในส่วนของไทยพีบีเอส ก็ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาบุคลากรสื่อในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งในด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ การเตือนภัยล่วงหน้า การให้ความช่วยเหลือระหว่างที่เกิดภัยพิบัติ ตลอดจนการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อการฟื้นฟูสู่สภาพปกติโดยเร็ว

และเพื่อเป็นการให้ความสำคัญ ตลอดจนเป็นองค์กรสื่อที่มีบทบาทนำในการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ในภูมิภาค ไทยพีบีเอส ได้ประกาศเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดทางด้านสื่อสารมวลชน ว่าด้วยการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ในเดือนพฤษภาคม 2559 ณ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งการประชุมครั้งนี้ ไม่เพียงแต่จะมีนักสื่อสารมวลชนทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้าร่วมเท่านั้น แต่จะเป็นการเปิดเวทีคู่ขนาน ให้ภาคประชาสังคม และสื่อภาคพลเมือง ได้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยน ความรู้และประสบการณ์กับผู้ปฏิบัติงานสื่อ ทั่วทั้งภูมิภาคอีกด้วย

▶ Promote Asia Media Summit on Disaster Risk Reduction, May 2016

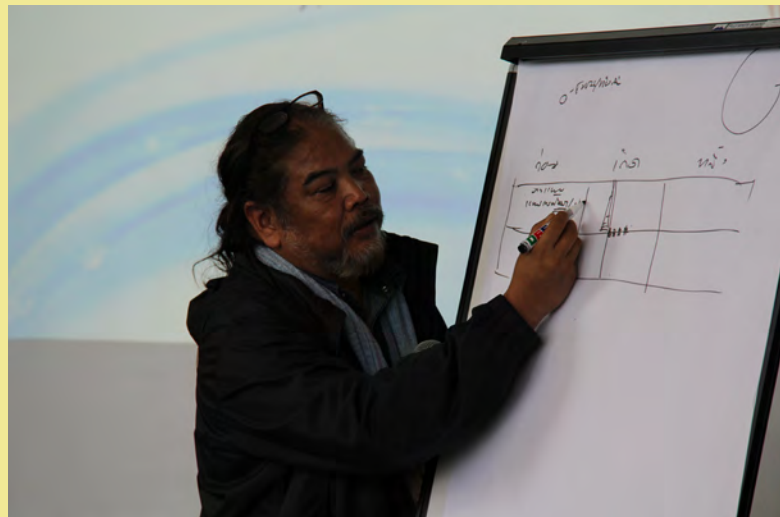
นักข่าวพลเมืองกับ การรายงานข่าวภัยพิบัติ

อันดับแรกขอแสดงความยินดีกับทัพนักกีฬาไทยที่สามารถเป็นจ้าวเหรียญทองในกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 28 ณ ประเทศสิงคโปร์ ทำให้คนไทยทั้งประเทศมีความสุข ซึ่งจากที่ได้ติดตามก็จะเห็นได้ว่าหลายๆ กีฬาของเราได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นกีฬาที่สร้างกระแสความนิยมได้เป็นอย่างมากเช่น วอลเลย์บอล ฟุตบอล ฯลฯ แต่ก็ต้องยอมรับว่าประเทศเพื่อนบ้านเราอย่างเช่น เวียดนาม สิงคโปร์ อินโดนีเซีย เองก็พัฒนาได้อย่างน่าตกใจ และอาจจะกลายเป็นคู่แข่งที่สำคัญในอนาคต

กลับมาปัจจุบัน โลกของเราได้ประสบเจอกับเหตุการณ์ภัยพิบัติต่างๆ มากมาย เช่น สึนามิ แผ่นดินไหว ภัยแล้ง โรคระบาด ฯลฯ ซึ่งภัยพิบัติที่เกิดขึ้นนั้นยากเกินที่จะคาดเดา ไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้น ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็สร้างความเสียหายส่งผลกระทบต่อ ชีวิต ที่อยู่อาศัย และทรัพย์สินของประชาชน ดังนั้นการสื่อสารจึงมีส่วนสำคัญในการที่จะป้องกันและลดความเสียหายที่เกิดขึ้นจากภัยพิบัติ

ด้วยเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่ทันสมัย การเกิดขึ้นของสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ ทั้ง Facebook, YouTube, Twitter ทำให้คนที่เคยรับสารอย่างเดียวกลายเป็นผู้ผลิตสารและส่งสารได้อย่างง่ายดายดังจะเห็นได้จากการเกิดขึ้นของนักข่าวพลเมือง ซึ่งเวลาเกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติ นักข่าวพลเมืองจะมีบทบาทสำคัญในการรายงานข่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งรวดเร็ว ยังรู้จักพื้นที่และบริบทของชุมชนที่ประสบเหตุการณ์ภัยพิบัติ

สถาบันวิชาการสื่อสารสาธารณะ ไทยพีบีเอส ได้มีการจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ “สื่อพลเมืองกับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ” ในโอกาสที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดงานประชุมระดับรัฐมนตรีแห่งเอเชียว่าด้วยการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2557 ซึ่งมีสื่อพลเมืองจากภาคส่วนต่างๆ เข้าร่วมการอบรมเพื่อหาบทบาทของสื่อพลเมืองในการรายงานข่าวในสถานการณ์ภัยพิบัติ โดยสรุปดังนี้

บทบาทของสื่อพลเมืองกับการสื่อสารเหตุการณ์ภัยพิบัติ

- ทำหน้าที่เป็นผู้สร้างวาระให้กับสังคมเพื่อก่อให้เกิดนโยบายการลดความเสี่ยงจาก ภัยพิบัติ และการพัฒนาเป็นไปอย่างยั่งยืน
- สื่อสารข้อมูลให้กับสังคมและชุมชนในการเตรียมการและการปฏิบัติตัวในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติ
- สื่อพลเมืองควรเป็นมากกว่าผู้ส่งสาร แต่เป็นตัวกรองข้อมูลและเป็นแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ให้คนทั้งในและนอกชุมชนรวมถึงก่อกำให้เกิดความเปลี่ยนแปลง
- ติดตาม ตรวจสอบความถูกต้อง เป็นธรรม
- ร่างแนวทางการรายงานข่าวภัยพิบัติ และสร้างเครือข่ายในการฝึกอบรมสื่อพลเมืองรุ่นอื่นๆ ให้ปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน
- ถอดบทเรียนจากประสบการณ์ และจัดทำองค์ความรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการรายงานข่าวภัยพิบัติ

สิ่งที่ควรตระหนักในการรายงานข่าวภัยพิบัติ คือ เราต้องไม่เป็นผู้ประสพภัยเสียเอง นักข่าวต้องศึกษาข้อมูลก่อนที่จะลงพื้นที่ว่ามีความเสี่ยงมากน้อยแค่ไหนอย่างไร พื้นที่ไหนสามารถเข้าได้และพื้นที่ไหนควรหลีกเลี่ยง “ความปลอดภัยมาก่อนเสมอ”

Disaster Risk Reduction journalists reporting

In 2004, it was the morning of Christmas Eve when tsunami wave crashed into Southern parts of Thailand. Many lives were lost. Tsunami was a very new issue for Thais at the time; they have little knowledge about it. If you asked people whether they knew what tsunami was previously, only few people could give you an exact answer. Even journalists did not know what it was, they used the word “big wave” or “flooded” to describe what happened when reporting on tsunami. In Thailand, we are either fortunate or unlucky that natural disasters rarely occur.

Disasters took place frequently, whether natural disaster (or man-made) mega flood in 2011 or an earthquake in Chiang Mai and Chiang Rai last year. With Thai PBS’s Citizen Journalist training programme, the locals can directly report their stories from rural areas and upload them on the internet including social media platform.

Thai PBS could receive updated information from local areas faster than other TV channels, which sent their own reporters or stringers to the areas. In the age of user-generated content, everyone can be a sender as he/she has information to share. Twitter, Facebook, Line and other social media platforms play an important role in spreading information in time of crisis.

It is a duty of Public Broadcasting Service to provide useful information on disaster risk reduction. In a normal situation, people should be instructed on how to properly prepare themselves in case of emergencies or disasters taking place. During disasters, an effective communication must be established; information must be disseminated accurately and fast. Moreover, news anchors or news reporters should use a calm and neutral tone of voice when reporting news to help prevent and reduce panic among audiences.

At the international level, disaster risk reduction is a significant issue. Various conferences were held to discuss, explore and exchange idea and experiences on how each country dealt with disasters in the time of crisis. In the media conferences, the discussions on media ethics regarding sensationalization and how technology such as drone and satellite map can help improve reporting techniques were ones of the most popular topics that came up. age, water scarcity and insecurity for news footage.

Disasters are happening frequently around the world, with each time scarier than the last. The latest one was in April 2015; an earthquake of magnitude 7.8 took place in Kathmandu, Nepal causing a huge damage in lives and properties. Journalists from all over the world went to the area to report the news. When they went into affected areas, they must be mentally and physically prepared under harsh conditions since they had to deal with food short

We are living in the digital television era; the installation of early warning system can save many lives once it is implemented. Media practitioners must learn from the occurrence of previous disasters to prepare for the future. Training journalists on how to report news during natural disasters and informing people about what to do when disasters strike are the key practice to reduce loss.

การดูแลตัวเองเมื่อต้องทำข่าวภัยพิบัติ

Taking care of yourself when covering disaster situations

Shortcut to Media World

พวยวิจัย ปรี:เมอวลา และพจนน

เมื่อเกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติ ภาวะวิกฤต หรือสถานการณ์ฉุกเฉิน “สื่อมวลชน” ถือเป็นหนึ่งกลุ่มคนสำคัญที่มีบทบาท มีความสำคัญและถูกนึกถึงมากเป็นอันดับต้นๆ ไม่เป็นรองหน่วยงานภาครัฐ หรือศูนย์ประสานงานความช่วยเหลือต่างๆ หากจะเปรียบเทียบให้เห็นภาพชัดเจนว่าสื่อมวลชนมีความสำคัญเช่นไร คงต้องนึกถึงภาพเหตุการณ์อุทกภัย สื่อมวลชนก็เปรียบเสมือน “เรือ” ซึ่งเป็นพาหนะในการเดินทางช่วงน้ำท่วมในทุกพื้นที่ ไม่ว่าจะใช้เส้นทางเพื่อสำรวจความเสียหาย หรือช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์ดังกล่าว กล่าวได้ว่า “เรือ” กับ “สื่อ” ต่างเป็นส่วนนำพาและสะท้อนข้อมูล ความช่วยเหลือต่างๆ ของสังคมเช่นเดียวกัน

เมื่อเกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติ ภาวะวิกฤต หรือสถานการณ์ฉุกเฉิน:

- สื่อ...ต้องเข้าไปถึงพื้นที่ที่เกิดเหตุการณ์ให้เร็วที่สุด
- สื่อ...ต้องรายงานเหตุการณ์อย่างรวดเร็ว
- สื่อ...ต้องนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน
- สื่อ...ต้องพยายามนำเสนอข้อมูลอย่างรอบด้าน
- สื่อ...ต้องนำเสนออย่างเป็นกลางไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง
- สื่อ...ต้องเป็นสื่อกลางการสื่อสารของภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม
- สื่อ...ต้องเป็นกระบอกเสียงในการสะท้อนความเสียหาย และผลกระทบต่างๆที่เกิดขึ้น
- สื่อ...ต้องเกาะติด และนำเสนอเรื่องราวต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

การทำงานภายใต้ภาวะความกดดันเหล่านี้ สื่อต้องใช้ความพยายามและความทุ่มเทในการทำงานเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างครบถ้วน ทุกคนได้ใช้และได้รับประโยชน์จากสื่อในช่วงวิกฤตภัยพิบัติอย่างเต็มที่ บางครั้งการเดินทางมีความไม่สะดวกเข้าถึงพื้นที่ได้ยาก สื่อก็ต้องหาวิธีการในการเดินทางด้วยรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เข้าไปถึงพื้นที่ที่เกิดเหตุให้โดยได้เร็วที่สุด บางคนอาจมองว่าการกระทำหรือความพยายามเหล่านี้ แฝงไปด้วยพลังแห่งการแข่งขันของธุรกิจสื่อด้วยตัวเอง ซึ่งในส่วนนี้เมื่อหากตระหนักแล้วว่าสื่ออาจนำเสนอข่าวภายใต้กลไกการตลาดที่มีอยู่ ประชาชนก็ต้องพยายามตั้งรับข้อมูลข่าวสารที่มีอย่างเท่าทัน ตระหนักรู้ และไม่ตื่น

ตระหนักต่อเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น หรือเลือกเปิดรับสื่อที่สามารถเชื่อมั่นในข้อมูลข่าวสารต่างๆได้

ปัจจุบันความกดดันไม่ได้จำกัดอยู่ที่การเดินทาง อุปกรณ์ หรือบุคลากร แต่ความเปลี่ยนแปลงของสังคม การที่ประชาชนกลายเป็นผู้ส่งข้อมูลข่าวสารผ่านการสื่อสารแบบออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็น Facebook, Twitter หรือ YouTube สิ่งเหล่านี้ก็ถือเป็นความกดดันที่เพิ่มขึ้นสำหรับบุคลากรในสายอาชีพสื่อมวลชน เพราะต้องทำงานแข่งกับเวลา ต้องมีการตรวจสอบข้อมูลมากขึ้น โดยอาจต้องเทียบเคียงกับข่าวสารของประชาชนที่สื่อสารผ่านระบบออนไลน์ต่างๆด้วย เพื่อไม่ให้สับสนของข้อมูลจนนำไปสู่ความขัดแย้งในที่สุด

Tragedies & Journalists: a guide for more effective coverage โดย Dart Center for Journalism and Trauma ได้กล่าวถึงแนวทางในการช่วยลดความเครียด ความกดดันในการทำงานของผู้สื่อข่าวในภาวะวิกฤตไว้อย่างน่าสนใจ เพราะในเหตุการณ์ภัยพิบัติหรือภาวะวิกฤตย่อมมีแรงกดดันและกรอบจำกัดในการทำงานมากกว่าในช่วงเวลาปกติ การคลุกคลีอยู่กับบุคคลปัญหา หรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้น อาจส่งผลต่อสภาพจิตใจและความรู้สึกของผู้สื่อข่าว นำไปสู่การนำเสนอข่าวสารที่เพิ่มเติมความรู้สึกนึกคิดของตัวผู้สื่อข่าวลงในข้อเท็จจริงของข่าว ซึ่งอาจทำให้นื้อหาข่าวขาดความน่าเชื่อถือได้ ดังนั้น ผู้สื่อข่าวหรือนักสื่อสารมวลชนควรมีการผ่อนคลายความเคร่งเครียดและความกดดันในการทำงาน เพื่อผลดีโดยตรงต่อการทำงานและ “สวัสดิภาพทางกายและจิตใจ”

เทคนิคการดูแลเองเมื่อต้อง

ทำงานในเหตุการณ์ภัยพิบัติ

ภาวะวิกฤต หรือสถานการณ์ฉุกเฉิน:

จากบทที่ 3 แนวปฏิบัติและเทคนิคการรายงาน

ข่าวความสูญเสีย/เศร้าโศกของเหยื่อ

และผู้ประสบภัย Dart Center for

Journalism and Trauma แพลและเรียบเรียง

โดย สถาบันวิชาการสื่อสารสาธารณะ (สวส.) คู่มือการรายงานข่าวภัยพิบัติธรรมชาติ)

1. รู้ขีดจำกัดของคุณ ถ้าคุณรู้สึกหรือตระหนักว่า งานที่ได้รับมอบหมายนั้น อาจมีปัญหาบางอย่างที่ทำให้คุณไม่สามารถทำได้ อย่างเต็มที่หรือมีคุณภาพ ให้คุณแจ้งต่อหัวหน้าคุณอย่างตรงไปตรงมา บอกว่าคุณอาจจะไม่ใช่คนที่เหมาะสมที่สุดในการรายงานข่าวสถานการณ์เช่นนี้ และให้เหตุผลว่าเพราะเหตุใด

2. พักบ้าง การมีช่วงเวลาที่พักผ่อนไม่กินาทีระหว่างชั่วโมงในการรายงานข่าวภัยพิบัติ จะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดในการรายงานข่าวของคุณได้เป็นอย่างดี

3. ระบายความกังวลใจให้คนอื่น และแน่ใจว่าเขาเป็นผู้ฟังที่ดี ซึ่งอาจเป็นคนในกองบรรณาธิการ เพื่อนคุณ แต่คุณต้องแน่ใจว่า คนๆ นั้นจะไม่ตัดสินในสิ่งที่คุณเป็นหรือทำลงไป ซึ่งจะผิดหรือพลาดก็แล้วแต่ หรืออาจเป็นใครก็ได้ที่มีประสบการณ์คล้ายกับคุณ

4. เรียนรู้ที่จะจัดการกับความกดดัน เครียด หางานอดิเรก ทำออกกำลังกาย หรือกราบไหว้เคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่คุณบูชาเคารพ และสำคัญที่สุด คือ ให้เวลากับครอบครัวของคุณบ้าง หรือเพื่อนคนสำคัญของคุณ หรือทั้งหมดเลยก็ได้ พยายามผ่อนคลาย กำหนดจังหวะหายใจ ลึก ยาวตามสะดวก เช่น การหายใจยาว ลึกและนับหนึ่งถึงห้าในใจ ผ่อนเข้า-ออกอย่างช้าๆ เป็นวิธีการง่ายที่สุดและได้ผลดีในการผ่อนคลายความตึงเครียด ทั้งต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกาย

5. เข้าใจว่าปัญหาของคุณสามารถกลายเป็นเรื่องใหญ่ได้, “เออร์นี พอยล์” (Ernie Pyle) ผู้สื่อข่าวภาคสนามรางวัล พูลิตเซอร์ โพรซ จากข่าวสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งเสียชีวิตไปในปี 1945 เคยเขียนถึงตัวเอง จากประสบการณ์ในการรายงานข่าวสงครามช่วงวัยหนุ่ม ไว้ว่า “ผมมีแว่แต่จมจ่มอยู่กับมันนานเกินไป จิตวิญญาณของผมคว้างคว้าง และสับสนมากในใจ และความเจ็บปวดมันก็ยากเกินกว่าจะรับไว้ได้” ให้คุณแน่ใจว่าเมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นกับคุณจงหาเมื่ออาชีพสักคนในเรื่องนี้เอาไว้เป็นที่ปรึกษา

ซึ่งจากแนวทางการปฏิบัติ สิ่งที่คุณเขียนสนใจต่อจากนั้นคือ “ผู้สื่อข่าวไทยพีบีเอสมีวิธีการจัดการกับความกดดัน และความเครียดเหล่านั้นอย่างไร และสอดคล้องกับแนวทางข้างต้นหรือไม่” ซึ่งผู้เขียนได้มีโอกาสสอบถามผู้สื่อข่าวของไทยพีบีเอสบางส่วน เรื่องแนวทางหรือเคล็ดลับในการดูแลตัวเองเมื่อต้องทำข่าวภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉินต่างๆ ซึ่งคำตอบที่ได้มีความสอดคล้องกับแนวทางที่ได้ระบุไว้ข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมสติ อารมณ์ และจัดการความเครียดหรือความรู้สึกของตัวเองให้ได้มากที่สุด เพื่อให้การทำงานยังคงดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น ไม่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของทีมงานคนอื่นๆ และที่สำคัญผู้สื่อข่าวทุกคนย่อมรู้ถึงเหตุการณ์ หรือสิ่งที่อาจต้องเผชิญเมื่อลงไปยังพื้นที่ ดังนั้นผู้สื่อข่าวทุกคนต้องมีการเตรียมตัว เตรียมใจและความพร้อมของตัวเอง เพื่อรองรับสถานการณ์หรือเหตุการณ์เฉพาะหน้าที่อาจเกิดขึ้นโดยมิได้คาดคิด

หลังจากการทำงานอย่างหนักหน่วง ผู้สื่อข่าวจะใช้เวลาที่มีอยู่พูดคุย แลกเปลี่ยนประเด็น ปัญหา หรือประสบการณ์ร่วมกับทีมงานที่ลงพื้นที่ด้วยกัน หรือเพื่อนร่วมงานคนอื่นๆ ตลอดจนบุคคลในครอบครัว เพราะการได้พูดคุย หรือถ่ายทอดเรื่องราว หรือปัญหาให้คนอื่นฟังบ้าง จะช่วยให้เกิดความสบายใจ และผ่อนคลายมากขึ้น และในขณะเดียวกันการพูดคุยผู้อื่นอาจทำให้ได้แง่มุมความคิดด้านบวก หรือช่วยให้มีกำลังใจในการทำงานมากยิ่งขึ้นได้ด้วย

การใช้เวลาช่วงพักหรือหลังเลิกงานทำกิจกรรมที่ชอบ ก็เป็นวิธีการหนึ่งช่วยให้คุณผ่อนคลายความเครียดลงได้ ไม่ว่าจะเป็นการดูหนัง ฟังเพลง หรือการติดตามความเคลื่อนไหวของโลกในมิติต่างๆ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

นอกจากนี้การเตรียมความพร้อมทางกายภาพ และอุปกรณ์ป้องกันในการปฏิบัติเมื่อต้องอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติ น่าจะเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ผู้สื่อข่าวภาคสนามไม่ควรมองข้าม เพราะหากคุณมีความพร้อม และทำงานอย่างมีสติ ไม่นำตัวเองไปอยู่ในที่อันตรายจนเกินไป รู้ขีดจำกัดของตัวเอง ไม่เพียงแต่จะทำให้คุณไม่เครียดและกดดันมาก แต่ยังทำให้คนในครอบครัว หรือคนที่รักคุณไม่ต้องเครียดตามไปด้วย

มุมมองที่ได้จากการพูดคุยกับผู้สื่อข่าวไทยพีบีเอสในครั้งนี้ อาจมีความเหมือนและไม่แตกต่างจากแนวทางปฏิบัติ ตามที่ Dart Center for Journalism and Trauma ได้ระบุไว้ แต่การพูดคุยในครั้งนี้ทำให้ผู้เขียนรู้ว่า “ผู้สื่อข่าวไทยพีบีเอสมีความเป็นมืออาชีพ มีความระลึกรู้ตัว มีการจัดการความรู้สึก และมีความพร้อมมากพอที่จะทำหน้าที่สื่อสารสาธารณะของประชาชนอย่างเต็มความสามารถ สามารถเป็นที่พึ่งพาให้กับประชาชนในยามที่เกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติ หรือภาวะวิกฤตฉุกเฉินต่างๆ ได้”

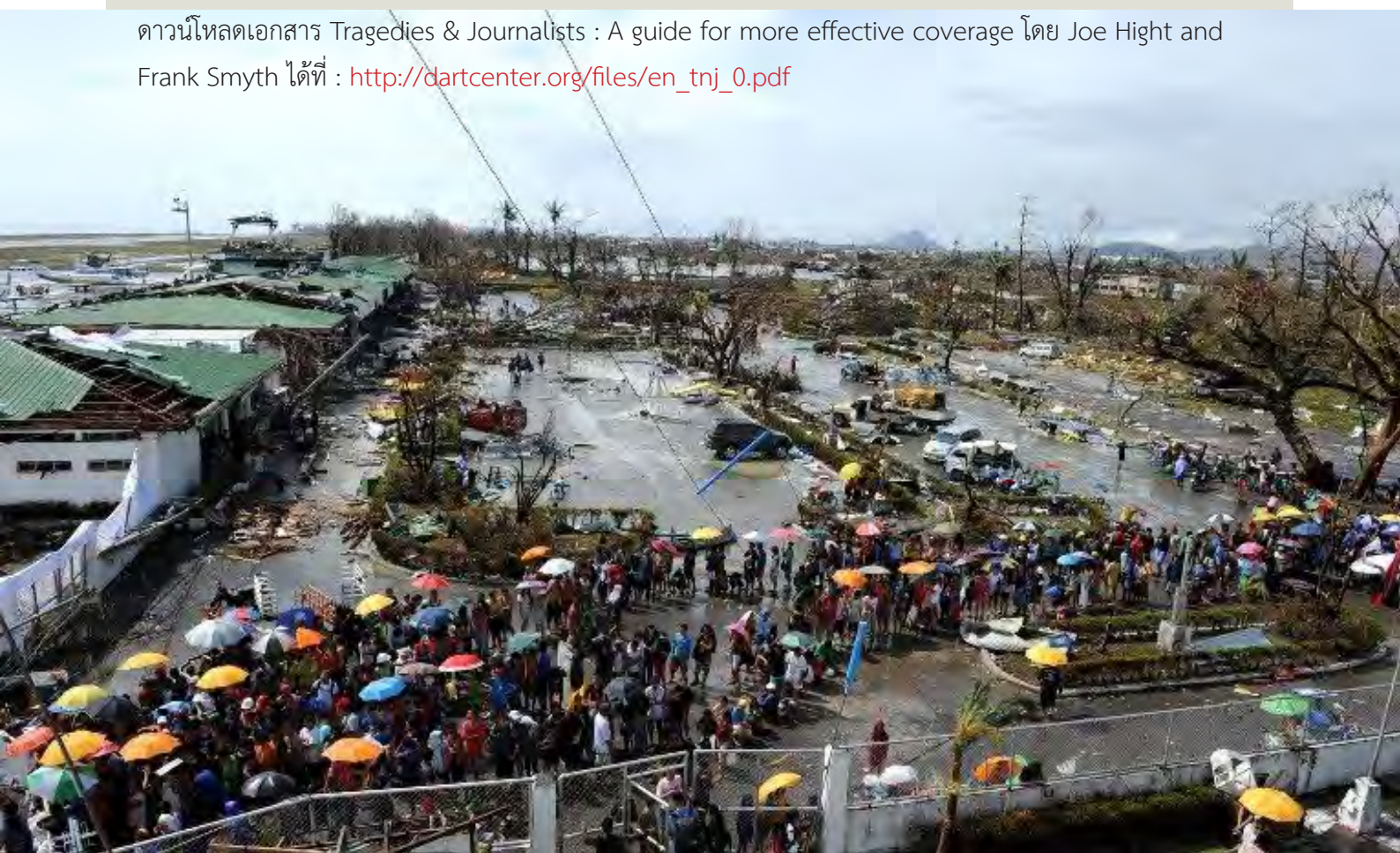
ขอบคุณข้อมูลต้นทาง

Tragedies & Journalists : A guide for more effective coverage

Tips for taking care of yourself:

1. Know your limits. If you've been given a troublesome assignment that you feel you cannot perform, politely express your concerns to your supervisor. Tell the supervisor that you may not be the best person for the assignment. Explain why.
2. Take breaks. A few minutes or a few hours away from the situation may help relieve your stress.
3. Find someone who is a sensitive listener. It can be an editor or a peer, but you must trust that the listener will not pass judgment on you. Perhaps it is someone who has faced a similar experience.
4. Learn how to deal with your stress. Find a hobby, exercise, attend a house of worship or, most important, spend time with your family, a significant other or friends — or all four. Try deep-breathing. The Eastern Connecticut Health Network recommends that you “take a long, slow, deep breath to the count of five, then exhale slowly to the count of five. Imagine breathing out excess tension and breathing in relaxation.” All of these can be effective for your mental and physical well-being.
5. Understand that your problems may become overwhelming. Before he died in April 1945, war correspondent Ernie Pyle wrote, “I've been immersed in it too long. My spirit is wobbly and my mind is confused. The hurt has become too great.” If this happens to you, seek counseling from a professional.

ดาวน์โหลดเอกสาร Tragedies & Journalists : A guide for more effective coverage โดย Joe Hight and Frank Smyth ได้ที่ : http://dartcenter.org/files/en_tnj_0.pdf

“การพูดคุยและปรึกษากับทีมงานสามารถช่วยได้ค่ะ เพราะการพูดคุยกัน จะทำให้ทีมงานทุกคนรู้ปัญหาที่แท้จริงและช่วยกันแก้ไขค่ะ”

วันวิสาข์ ทินวัฒน์ ผู้ประกาศ/ผู้สื่อข่าวไทยพีบีเอส

“ต้องพยายามควบคุมตัวเองไม่ให้กดดัน หรือตื่นเต้นกับสถานการณ์ให้ได้มากที่สุด และพยายามสร้างอารมณ์ขันให้กับเพื่อนร่วมงาน พร้อมกับบอกว่า ...เหลืออะไรยังไม่เสร็จ มีอะไรให้ช่วยไหมคะ... แค่นี้ทีมงานก็จะลดความกังวล และไม่รู้สึกลูกทอดทิ้งหรือกดดัน แต่รู้สึกเป็นทีมเวิร์ค ทำให้บรรยากาศการทำงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทีมงานพร้อมเผชิญเหตุฉุกเฉินไปด้วยกันโดยไม่กลัว จากคำพูดที่เราทำให้เค้าไว้ใจ ว่าทีมนี้ไปด้วยกันได้ และถ้าเค้าไว้ใจเราก็กทำให้เค้าอยากลุยกับเรามากกว่า เราก็ก้าวปีที่ทำงานด้วย ต่อให้เจอสถานการณ์ความกดดันก็ตาม การทำให้ตัวเองและคนอื่นไม่เครียด จะทำให้เรามีสติจัดการกับความกดดันนั้นๆ ได้ค่ะ”

มณีนาก อ่อนพรรณนา ผู้ประกาศ/ผู้สื่อข่าวไทยพีบีเอส

“การฟังเพลง และการพูดคุยกับคนในครอบครัวจะช่วยทำให้เราไม่เครียดนะ”

ธีระชัย รัตนวิจิตร ช่างภาพข่าวไทยพีบีเอส

“มีอยู่หลายวิธีนะครับ ทั้งเล่น social media คุยกับเพื่อนๆ ติดตามหรือโพสต์ข่าวลงทวิตเตอร์ ก็คลายเครียดได้เนอะครับ ถ้าได้กำลังใจจากคนที่รักเราก็ยิ่งดีครับ”

วีริศ หุ่นเจริญ ผู้ประกาศ/ผู้สื่อข่าวไทยพีบีเอส

“ปกติไม่ค่อยเครียดนะครับ เพราะเวลาลงพื้นที่ภาคสนาม นักข่าวก็ต้องประเมินสถานการณ์มาก่อนแล้วว่าจะเจออะไรบ้าง หรือหลังจากเลิกงานจะพูดคุยกับทีมงาน คุยปัญหาและเรื่องราวที่เจอ บางครั้งพอได้คุยกับทีมงาน ก็ทำให้มองเห็นมุมด้านบวกบ้าง”

จตุรงค์ แสงโชติกุล ผู้ประกาศ/ผู้สื่อข่าวไทยพีบีเอส

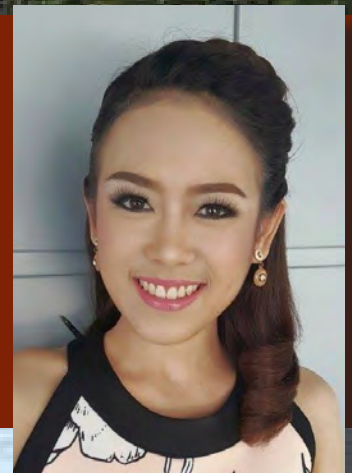

“สำหรับพี่เอง คือ เวลาลงพื้นที่ ทำงานอย่างเต็มที่คำนึงถึงจริยธรรมขณะทำข่าวไม่ให้เกิดความรู้สึกของแหล่งข่าวที่กำลังลำบากในสถานการณ์ภัยพิบัติ ให้กำลังใจบ้าง แต่ก็ต้องระมัดระวังตัว เช่น กรณี น้ำท่วมก็ต้องมีชุดป้องกันน้ำไม่ให้ติดโรคทางน้ำ กรณีแผ่นดินไหว ก็ต้องป้องกันไม่อยู่ใต้อาคารที่มีความเสี่ยง เป็นต้น ในการทำข่าวภัยพิบัติจะมีความกดดันทั้งเรื่องความรู้สึก แต่ก็ต้องสงบสติอารมณ์ให้เป็นกลางเพราะจะมีแหล่งข่าวที่อารมณ์ต่างกัน แต่วิธีผ่อนคลายคือ กลับมาออฟฟิศพิมพ์ข่าวเสร็จงาน พี่ก็จะตั้งสติลมทุกอย่างพยายามไม่คิด จบในงานแล้วเริ่มต้นใหม่ เพราะกลับมาบ้านที่มีครอบครัวมีลูกที่น่ารักก็ยิ้มแล้วลืมทุกสิ่ง และไปทานอาหารที่ชอบ เช่น ส้มตำคุยกับเพื่อน กับ คนในครอบครัว แต่นี้ก็หายแล้วค่ะ”

นิตยา กิรติเสริมสิน ผู้สื่อข่าวโต๊ะข่าวอากาศและภัยพิบัติไทยพีบีเอส

“สำหรับนุ่นถ้าลงสนามจริง มันคิดไม่ทันว่าจะผ่อนคลายความกดดันให้ตัวเองยังไง รู้อย่างเดียวว่า ต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และบริหารทุกอย่างของทีมให้ทันเวลา แล้วถ้ามันออกมาดีและถูกต้อง นั่นคือ การผ่อนคลายที่ดีที่สุดแล้ว...”

บุศย์สิรินทร์ ยิ่งเกียรติกุล ผู้ประกาศ/ผู้สื่อข่าวไทยพีบีเอส

“เมื่อลงพื้นที่ในช่วงเกิดภัยพิบัติหรือภาวะวิกฤตทางการเมือง สิ่งที่เราหนีไม่ได้คือ ความเครียดความกดดัน แต่สิ่งที่จะทำให้เรามีกำลังใจ หรือมีแรงสู้ คือ การคุยโทรศัพท์กับแม่ คุยบ่อยมาก คุยเล่นทุกอย่างแล้วสมองก็จะโล่ง เขียนข่าวได้ไวขึ้น ยิ่งเมื่อเกิดเหตุน้ำท่วม เรารวยน้ำไม่เป็น แน่นนอนละเวลาลงเรือก็จะกลัว แต่ก็โทรบอกแม่ว่าน้ำไม่ลึกนะ เราก็จะสบายใจ บางทีเครียดมากๆ ก็จะ “กิน” ขวนทีมงานกินอย่างเดียว มีอะไรผ่านมา ซ้อมหมดรถเข็นส้มตำมา แทบจะเหมาหมดเลย พอท้องอึดแรงก็มาจริงๆนะ”

จิราพร คำภาพันธุ์ ผู้สื่อข่าวโต๊ะข่าวอากาศและภัยพิบัติไทยพีบีเอส

ไทยพีบีเอสโหวต

THAI PBS VOTE

ช่องทางการสำรวจ ประเมิน และสะท้อนความคิดเห็นของประชาชน

“ไทยพีบีเอสโหวต” คือ ช่องทางในการประเมินคุณภาพรายการ และการทำหน้าที่ของไทยพีบีเอสในรูปแบบออนไลน์ ซึ่งถือเป็นบริการ ช่องทางพิเศษสำหรับประชาชนในการร่วมแสดงความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะต่างๆ เพียงแค่คุณเป็นหนึ่งในกลุ่มคนที่ใช้บริการสังคมออนไลน์ และมีอุปกรณ์การสื่อสารแบบสมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต คุณก็สามารถเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาสื่อสาธารณะของคุณได้ เพียงปลายนิ้วสัมผัส

กิจกรรมของไทยพีบีเอสโหวต

1. การสำรวจความนิยม/ความชื่นชอบ (Poll)

สำหรับผู้ชมทั่วไป คุณสามารถโหวตเลือกรายการข่าว รายการสารบันเทิง รายการเด็ก หรือโหวตพิธีกร ผู้สื่อข่าว ผู้ประกาศข่าวที่คุณชื่นชอบได้ เพื่อที่เราจะได้ทราบถึงความนิยมของคุณที่มีต่อช่องรายการและบุคลากรของเราว่าใคร หรือรายการไหนที่มีความนิยมสูงสุด

2. การประเมินคุณภาพรายการ คุณค่า และความพึงพอใจ (Questionnaire)

สำหรับผู้ชมแฟนพันธุ์แท้ที่ติดตามรับชมรายการของไทยพีบีเอส มาตลอด คุณสามารถเข้าไปประเมินคุณภาพรายการของเรา ทั้งเนื้อหา ความถูกต้อง ความน่าสนใจ การนำเสนอ และคุณค่าสาระที่ได้ หรือความพึงพอใจหลังการรับชม ความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์สำหรับการนำไปพัฒนารายการของเราให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

3. การประเมินความรู้สึกการชมย้อนหลัง (Emoticon)

สำหรับผู้ชมรายการย้อนหลัง เมื่อคุณคลิกเข้ามารับชมรายการของเรา คุณก็สามารถบอกถึงความรู้สึกที่คุณมีต่อรายการของเราได้ โดยการกดปุ่มเลือกความรู้สึกที่คุณมีต่อรายการของเราได้ง่ายๆ แค่นี้

เสียงและความคิดเห็นของคุณมีค่าสำหรับเราเสมอ เพราะไทยพีบีเอสคือสื่อสาธารณะของคุณ

มีความสุข

จุดประกาย

ขบขัน

ประหลาดใจ

เสียใจ

โกรธ

วิธีการใช้งาน

1

ดาวน์โหลดและติดตั้งแอปพลิเคชันไทยพีบีเอส ด้วยคำค้นหา “Thai PBS”
ได้ที่แอปสโตร์ ในระบบไอโอเอส หรือ ที่เพลย์สโตร์ในระบบแอนดรอยด์

2

เข้าสู่ระบบการประเมินด้วยเมนูไทยพีบีเอสไอวตหรือ
เลือกสัญลักษณ์

3

ลงทะเบียนการใช้งานครั้งแรก ด้วยการยืนยันผ่านบัญชี facebook
หรือลงทะเบียนด้วย E-mail

เพียงเท่านี้คุณก็สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ
ของไทยพีบีเอสไอวตได้แล้ว

หนึ่งเสียงของคุณ ONE FROM YOUR VOICE
หนึ่งความเห็นของคุณ ONE FROM YOUR OPINION
หนึ่งความคิดของคุณ ONE FROM YOUR THOUGHT
หนึ่งความรู้สึกของคุณ ONE FROM YOUR EMOTION
คือ หนึ่งก้าวสำคัญของไทยพีบีเอส IT'S OUR CRUCIAL STEP FORWARD
“ไทยพีบีเอสโหวต” “THAI PBS VOTE”

สถาบันวิชาการสื่อสารสาธารณะ

องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย
145 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทรศัพท์ : 02-790-2423 โทรสาร : 02-790-2085
Facebook.com/AcademicThaiPBS | www.ThaiPBS.or.th/Academic

CONTENT

กับความหมายที่แท้จริง

IS KING

“Content is king” ส่วนตัว ผมเองได้ยินคำนี้มานับนาน ในฐานะคน ในวงการสื่อและ บางส่วนที่ต้องแวะเวียน ประสบการทำงานด้านการตลาด ก็สงสัยว่าจริงๆ แล้ว “เนื้อหาคือ ส่วนที่สำคัญที่สุด” หรือ “Content is king.?” ประโยคนี้ถือเป็น meme ที่เกิดขึ้นในทศวรรษ 1990 ที่อินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์การตลาดเริ่มกลายเป็นกระแสนิยม

“Content is the king.” วลีนี้สามารถ ตีความได้ว่า “หากปราศจากเนื้อหา ผลงาน เรื่องราวอันน่าทึ่ง น่าสนใจเสียแล้ว, การค้า การ ตลาด เพื่อห่อหุ้มวัตถุแห่งความสนใจนั้นก็ไม่มีค่า อะไร” หมายถึงว่า “เนื้อหาสาระ” (substance) นั้น คือ ส่วนที่สำคัญที่สุดที่สร้างมูลค่าได้ด้วยตัว มันเอง ส่วน “รูปแบบ/หรือฟอร์ม” (form) นั้น เป็นเพียงเปลือกหุ้มห่อเพื่อนำพาสารนั้นไปยังผู้ บริโภค ผู้ที่พูดประโยคนี้จึงหมายความว่า เนื้อหา คือส่วนที่สำคัญที่สุด เพราะเนื้อหาเป็นส่วนที่เป็น แก่นสาร

สาระสำคัญของสินค้าและบริการ คือส่วนที่เป็น เรื่องราว เรื่องเล่า (story) มีไข่อื่น คือ การ เล่าเรื่อง “telling” กระทั่ง “การออกแบบ” หรือ “design” นั่นก็ เป็นส่วนสำคัญรองลงมาจาก เนื้อหาสาระของมัน

ต่อให้เนื้อหาดี แต่มาไม่ถูกจังหวะเวลา ก็ไม่สามารถทำให้เนื้อหานั้นสอดคล้อง ตรงใจผู้ชมได้ ละคร เพลง ข่าว การตลาด ดราม่าสินค้าและบริการ จะต้องถูกผลิตมาอย่างสอดคล้องกับเหตุการณ์ และเวลาทางสังคมที่เหมาะสม จึงจะช่วยเพิ่มเปิดโอกาสการรับรู้ (exposure) ของผู้รับสารได้ ซึ่งในที่นี้ หมายถึง “บริบทแวดล้อมของผู้รับสาร” ด้วย คนทำสื่อจะต้องมองหา “ความเชื่อมโยงสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหากับผู้ชมให้ได้” หาก หาเจอ ก็จะตอบคำถามได้ว่า “เพราะอะไร ทำไมผู้ชมจึงควรสนใจเรื่องนี้” ซึ่งเป็นคำถาม เริ่มแรกในการทำสื่อ

2. สามารถเรียกร้องความสนใจของผู้ชมได้ (capture and hold audience's attention)

เมื่อเนื้อหานั้น “มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับผู้ชม” ก็แน่นอนว่า มันจะสร้างโอกาส ในการจับความสนใจ และต้อง ตรึงความสนใจของผู้ชมได้นานเพียงพอ” หากผู้ชมไม่สามารถมีสมาธิ สติสนใจกับเนื้อหาของท่านได้ อาจเป็นเพราะเนื้อหามันไม่ดึงดูดมากพอ คนทำสื่อส่วนมาก จึงพุ่งเหไปที่ ดารา บท จังหวะ การเล่าเรื่อง หรือองค์ประกอบต่างๆ ที่พยายามดึงความสนใจของผู้ชมให้อยู่กับเนื้อหาได้ตลอดรอดฝั่ง

ส่วนตัวผมจะคิดว่า “บท/การแสดง” จะเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด รองลงมาจาก “ดารารหรือผู้แสดง” ด้วยซ้ำไป เพราะเรื่องราวที่เข้มข้น ทำทนายคนดู ย่อมทำให้เรื่องราวนั้น “จูงใจคนดู ให้ติดตามได้มากกว่า”

การ “ตรึงคนดู” ศิลปะของมันคือ บท เรื่องเล่า การนำพาอารมณ์ และตัวผู้แสดง ส่วนความโด่งดังของดารา พิธีกรนั้น อาจใช้ได้ผลในช่วงแรก แต่หากคนดูคิดว่า “เรื่อง” ซึ่งคือส่วนสำคัญที่เป็นพระเอกที่แท้จริงนั้น ไม่น่าสนใจแล้ว ก็จะไม่สามารถตรึงคนดูไปตลอด

3. ตอบสนองความต้องการของผู้ชม (meeting audience's needs)

เนื้อหาที่ดี คือ ตอบโจทย์ความต้องการพื้นฐานคนดูได้ เช่น ต้องการดูบันเทิงผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน หรือดูเพื่อนำพาจินตนาการโรแมนติกชวนฝัน

สำหรับคนทำสื่อและนักการตลาด เวลาที่เราพูดคำว่า “Content is the king.” นั้น ผมมัก พบว่าแทบไม่มีใครอธิบายต่อว่า ที่เนื้อหามันเป็นคิงนั้นมันหมายความว่าอย่างไร มันคืออะไร จนต้องคิดอ่านรวบรวม “ความหมาย กว้างๆ” ของความเป็นคิง ออกมา 7 ข้อดังนี้

1. สัมพันธ์กับบริบทแวดล้อมของผู้ชมในขณะนั้น (relevance with the context of your audience at that time.)

หัวใจที่สำคัญที่สุด คือ คำว่า “relevance” ซึ่งผมขอแปลว่า “สอดคล้อง เชื่อมโยงสัมพันธ์” ซึ่งหมายถึงเป็นเนื้อหาที่เชื่อมสัมพันธ์กับความต้องการสนใจ เป็นประโยชน์และเหมาะสม เหมาะเจาะที่จะถูกนำเสนอในห้วงเวลา ในบริบทนั้นๆ ของผู้ชม

เพื่อเสพข่าวสารความรู้ เพื่อหาความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแก้ไขปัญหาชีวิต การงาน การเรียน เพื่อศึกษาความรู้ในเรื่องทักษะการใช้ชีวิต ฯลฯ หากคนทำสื่อ สามารถทำเนื้อหาที่ “ถึงความต้องการ” ของคนดูได้ตอบโจทย์ คนดูก็จะได้ประโยชน์จากสิ่งที่เขาเข้าชม

คนดูข่าวต้องการข่าวสารที่ถูกต้อง รวดเร็ว เข้าใจง่าย สมดุล รอบด้าน ถัดจากนั้นอาจจะคำนึงถึงคุณภาพข่าว สมดุล รอบด้าน เป็นกลาง เป็นธรรม

คนดูละคร ต้องการความบันเทิง เร็งใจ ความสนุก ความหรรษา รองจากนั้น คงดูเพื่อต้องการชื่นชมดาราที่ชื่นชอบ และบางส่วนอาจ

สนใจเนื้อเรื่องที่ชวนตื่นตื้นติดตาม

เพราะฉะนั้นการ “ตอบโจทย์” คนดู ให้เขาได้ในสิ่งที่เขาต้องการ จะยิ่งทำให้คุณขายเนื้อหานั้นได้อย่างตรงเป้าและคุ้มค่า

4. นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และสร้างความพึงพอใจได้ (uses in daily life and audience's gratification)

หลังจากรับชมเนื้อหานั้น สิ่งที่สำคัญแรกคือ “ความพึงพอใจ” ที่ได้ เช่น บันเทิง เร็งใจ จดจำเนื้อหาได้ และคิดว่าคุ้มหรือไม่คุ้มที่ได้ใช้เวลาเข้าชม

ไกลไปกว่านั้น เนื้อหาที่ดี ผู้ชมต้องนำไปใช้ประโยชน์ต่อยอดในกิจกรรม วิถีชีวิต หน้าที่ การงาน สังคม ความสัมพันธ์ส่วนตัวของเขา ได้ด้วย

ถ้าดูจบแล้ว แค่พึงพอใจ แต่ก็ไม่สามารถจดจำเนื้อหาได้ หรือไม่ได้แปลกใหม่สร้าง แรงบันดาลใจให้ลุกขึ้นมาทำอะไร ก็นับว่าเป็นเนื้อหาที่ดีในระดับหนึ่ง แต่ดีไม่พอ

5. เชื่อมโยงบูรณาการกับสื่ออื่นๆ ได้ (engage audiences with media multi-platforms)

คนทำสื่อที่เก่งๆ นอกจากจะมองหาค้นพบเนื้อหาที่ดี เล่าเรื่องได้เก่งแล้ว สมัยนี้ต้องมี คุณสมบัติคือ สามารถคิดเรื่องราวนั้นแตกต่อยอดออกไปในหลายๆ ช่องทางสื่อได้ ทั้งเพื่อให้ผู้ชมปลายทางได้สะดวกที่จะเข้าถึงเนื้อหานั้นได้ และต้องรู้ด้วยว่าแต่ละช่องทางสื่อ นั้น เนื้อหาแต่ละแบบจะถูกเล่าเรื่องให้สอดคล้องกับธรรมชาติสื่อได้ดีเช่นไร หลักการเชื่อมโยงบูรณาการสื่อ คือ เชื่อมโยง เนื้อหา+ช่องทางสื่อ+กิจกรรมประจำวัน+ การเล่าเรื่อง+การตลาด ที่เหมาะสมได้ เพราะ ผู้ชมทุกวันนี้ใช้สื่อหลากหลายช่องทาง

6. สร้างผลกำไรและต่อยอดทางธุรกิจได้ (generate profits and business elite.)

สิ่งที่คนทำสื่อต้องการ คือ ผลประโยชน์ กำไร เรตติ้ง เม็ดเงินทุนสนับสนุน โฆษณารายได้ จะเป็นอย่างไรก็ได้ แต่ทั้งหมดนี้อาจอาศัย การตลาดที่ส่งให้ เนื้อหาสามารถนำไปถูกผลิตต่อยอดทางธุรกิจได้มากยิ่งขึ้น

คนทำสื่อ จึงต้องรู้เรื่องการตลาด การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ ปัจจุบันเทคโนโลยี second screen กำลังถูกนำมาใช้ต่อยอดทางธุรกิจสื่อ การทำการตลาดแบบ segmentation and personalization หรือการตลาด

เฉพาะกลุ่ม แบบปลาเล็ก จะกลายเป็นโมเดลทางธุรกิจที่สำคัญ และจะทำให้ให้นักการตลาดเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่แรกในการร่วมคิด รวบรวมแผนการค้นคว้าหาเรื่องมาผลิตและ ถ่ายทำ

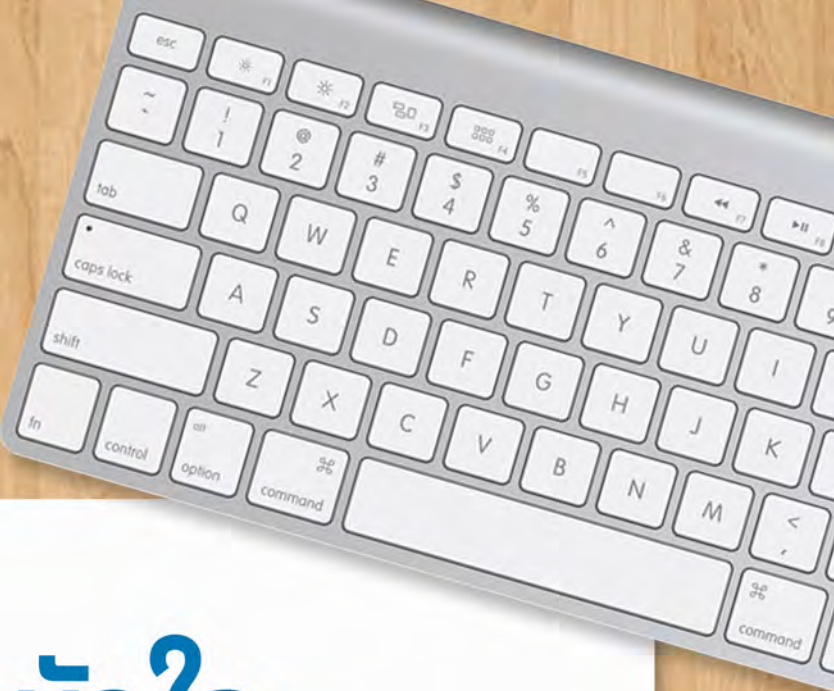

ดังนั้น ตั้งแต่แรก การคิดค้นหาเรื่องใด ก็ตาม จะมาผลิตในงานสื่อสารขององค์กร จะต้องมีการตลาดและธุรกิจเริ่มต้นด้วย ทุกครั้งไป และสิ่งเดียวที่ต้อตั้งคำถามคือ “เรื่องนี้ ขายได้และต่อยอดธุรกิจอื่นๆ อะไรได้บ้าง”? 7. ส่งผลกระทบต่อสังคม และผลประโยชน์สาธารณะ (positive impact on society and the public interest.) เนื้อหาสื่อที่มี “มูลค่า” สามารถสร้างเรตติ้งจากคนดู สร้างกำไรจากเงินโฆษณา แต่เนื้อหาที่สร้าง “คุณค่า” นั้นสามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสังคม และกระทบต่อผลประโยชน์สาธารณะของสังคมร่วมกันได้

เนื้อหาสื่อที่ดี คือ เนื้อหาที่สังคมได้ผลประโยชน์ นำมาสู่การเรียกร้องความสนใจของผู้ชมต่อเรื่องราว นั้นๆ (มันอาจเป็นปัญหาสังคมอยู่แล้ว หรือสิ่งที่สังคมมองว่าสำคัญและควรถูกพูดถึง) และเนื้อหาที่มีคุณค่า คือ เนื้อหาที่ตอบโจทย์ ความต้องการของสังคมส่วนรวม ของคนดูส่วนมาก ของประเทศชาติส่วนใหญ่

ดังนั้น เนื้อหาที่ดี อาจนำไปสู่การชวนให้สังคมหันมาพูดคุย ร่วมกันหาทางออก และเป็นเวทีสาธารณะ

กลาง หรือสร้างผลกระทบอื่นๆ ให้ประชาชน หรือภาคส่วนอื่นๆ ร่วมกัน “ขับเคลื่อน เนื้อหา” ในประเด็นอื่นๆ และสามารถนำสู่ การเปลี่ยนแปลงได้เลย

โดยรวมนี้คือ สิ่งที่ผมพยายามอธิบายว่า อะไรคือความหมายของสิ่ง ที่เรียกว่า “เนื้อหา” และมันสำคัญที่สุดใน ความหมาย ในแง่มุมอย่างไรกับผู้ชม การตลาด และสังคม Content is king. จึงหมายถึง เนื้อหาที่ “Relevance to audience context, marketing purpose and social interest” หรือ “เนื้อหาที่สำคัญคือ เนื้อหาที่เชื่อมโยงกับบริบทคนดู ตอบโจทย์ธุรกิจ และสร้างผลประโยชน์ต่อสังคม” ควบคู่กัน

เรื่องหัวใจ ฉันอาจจะไม่เขียน แต่ถ้าเรื่องอาเขียน ใครคิดว่าเขียนกว่า มาวัดกัน !!!

เตรียมพบกับกิจกรรมดีดี เร็วๆนี้ ที่ ThaiPBS

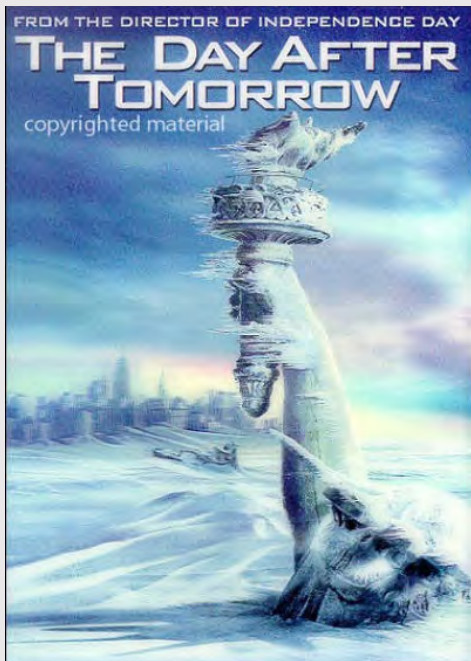

เมื่อกล่าวถึงหนังเกี่ยวกับภัยพิบัติทางธรรมชาติแล้วละก็จะมี
สักทีเรื่องทีพุ่งขึ้นมาในหัวโดยไม่ได้ตั้งใจแสดงว่าเรื่องทั้งหลายนี้ยัง
คงเป็นที่ติดตาตรึงใจ และฝังอยู่ในความรู้สึกของทุกท่านตลอดมา
เราไปดูกันค่ะว่า มีเรื่องที่คุณคิดไว้ในใจบ้างรึเปล่า

หนังภัยพิบัติ

หนังดีที่ควรหั่นกลับมาดู

(กำกับโดย Roland Emmerich)

เริ่มเรื่องแรกกับ “The Day After Tomorrow”

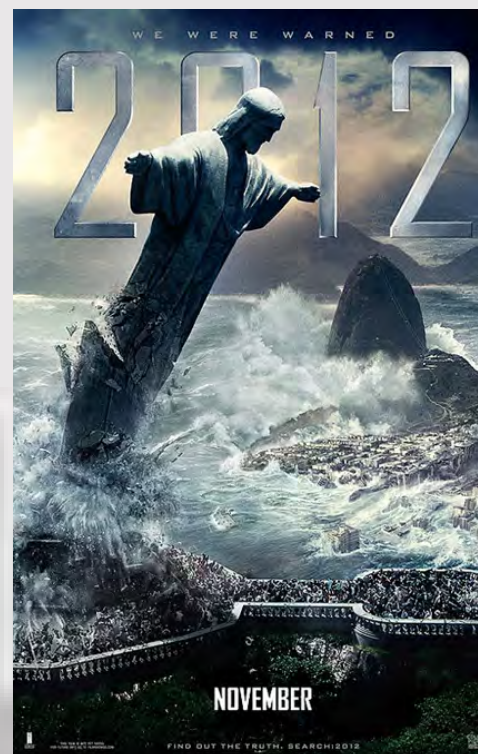
เมื่อโลกกำลังประสบภาวะโลกร้อนส่งผลให้อุณหภูมิของโลกสูงขึ้นและสภาพอากาศค่อยๆเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคน้ำแข็ง โดยเฉียบพลัน บรรดาเมืองต่างๆทั่วโลกต่างเผชิญกับพายุและคลื่นยักษ์ที่ไม่สามารถต้านทานได้ แจ็ค ฮอลล์ นักวิทยาศาสตร์ด้านสภาพอากาศ ต้องหาทางเอาชีวิตรอดจากมหันตภัยยักษ์ครั้งใหญ่นี้ พร้อมกับมุ่งหน้าสู่มหานครนิวยอร์ก เพื่อช่วยชีวิตลูกชายของเขาและเหล่าผู้ที่เหลือรอดอยู่ให้จงได้ในเรื่องกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศอยู่ตลอด ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจาก ภาวะโลกร้อนที่ได้นำเอาเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงไปเป็นตัวแปรสำคัญในการสะท้อนความรู้สึกของผู้ชมให้เกิดความตระหนักคล้ายตามและเกรงกลัวต่อสถานการณ์ที่เริ่มเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ มากขึ้น

นอกเหนือจากนัยยะทางวิทยาศาสตร์แล้ว ยังมีอีกนัยยะหนึ่งซ่อนเร้นคือ สหรัฐอเมริกาจะไม่ใช้ฮีโร่ของนานาชาติอีกต่อไปเพราะเนื่องจากไม่สามารถแก้ปัญหาหายนะแบบเฉียบพลันนี้ได้ทั้งยังต้องพึ่งพาประเทศกำลังพัฒนาอีกด้วย แต่ในทางกลับกันสหรัฐอาจกำลังแสดงถึงการขอความเห็นใจจากนานาชาติอยู่ก็เป็นได้

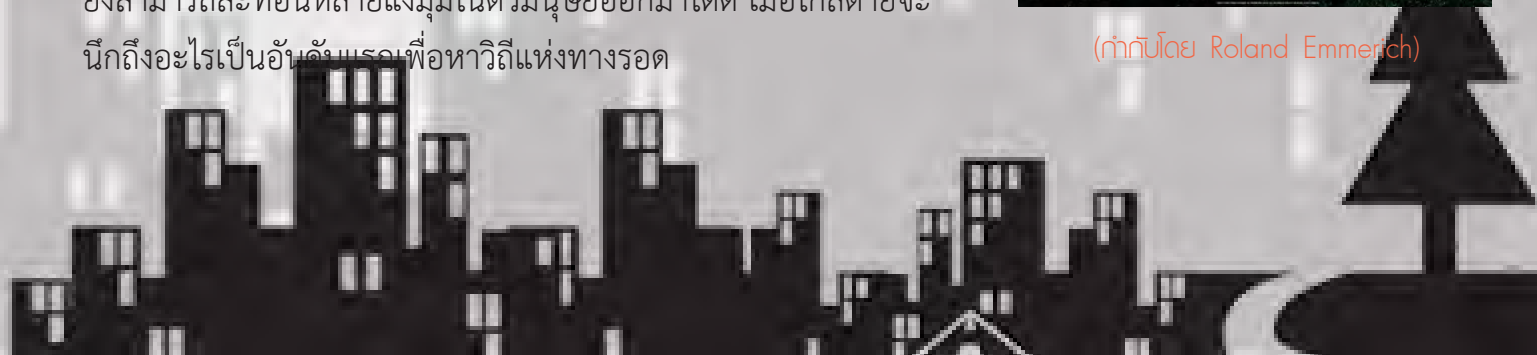
ไปต่อกันที่ “2012 :วันสิ้นโลก”

ตามคำทำนายของชาวมายัน เมื่อโลกก้าวเข้าสู่วันที่ 21 ธันวาคม 2012 บัดนั้นโลกจะถึงกาลดับสูญ! และเมื่อเวลานั้นมาถึง ภัยพิบัติทางธรรมชาติขนาดน่าประหลาดไม่ว่าจะเป็น คลื่นยักษ์สึนามิถาเข้าท่วมเทือกเขาหิมาลัยในทิเบต การปะทุอย่างรุนแรงของภูเขาไฟที่อุทยานแห่งชาติ Yellowstone การเคลื่อนตัวของรอยเลื่อน San Andreas ส่งผลให้เกิดแผ่นดินไหวอย่างรุนแรง หรือเมืองทั้งเมืองจมหายไปภายใต้มหาสมุทรท่ามกลางภัยพิบัติเหล่านั้น มนุษย์ต่างมุ่งเอาชีวิตรอด ทว่าอาจมีเพียงผู้มีฐานะเท่านั้นที่จะสามารถก้าวเข้าสู่โลกใหม่ดังเช่นที่โนอาเคยเผชิญแล้วก็เป็นได้

เป็นอีกเรื่องที่เหมือนภาคต่อจาก The Day After Tomorrow สำหรับคนที่เคยดูหนังภัยพิบัติมาแล้ว จะกลับมาดูความปังพินาศกันต่อในเรื่องนี้ เหมือนตอกย้ำความทรงจำอีกครั้ง แต่สิ่งที่เราจะได้เพิ่มเติมจากฉาก CG (Computer Graphic)อลังการตระการตาแล้วเนื้อเรื่องก็ยังสามารถสะท้อนหลายแง่มุมในตัวมนุษย์ออกมาได้ดี เมื่อใกล้ตายจะนึกถึงอะไรเป็นอันดับแรกเพื่อหาวิถีแห่งทางรอด

(กำกับโดย Roland Emmerich)

(กำกับโดย Xiaogang Feng)

สุดประทับใจกับ “Aftershock : 1976 มหาภัยบัติสั่นแผ่นดิน”

เมื่อเดือนกรกฎาคมปี 1976 ณ มณฑลเหอเป่ย์ของจีน ได้เกิดเหตุแผ่นดินไหวแรงสั่นสะเทือนถึง 7.8 ริกเตอร์และความรุนแรงระดับ 11 แผ่นดินไหวในครั้งนั้นคร่าชีวิตชาวถึงขั้นไปมากกว่า 200,000 คน บาดเจ็บกว่า 160,000 คน ซึ่งเหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้ชีวิตของฟางเต็ง เด็กหญิงวัย 7 ขวบต้องเปลี่ยนไปตลอดกาล เมื่อพ่อของเธอจากไปจากเหตุในครั้งนั้น พร้อมกับที่เธอ แม่ และน้องชายติดอยู่ใต้ซากอาคาร ซึ่งแม่ของเธอสามารถเลือกช่วยชีวิตลูกเอาไว้ได้เพียงแค่มารดาคนเดียว

ไม่ใช่แค่หนังภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างเดียวจริงๆ มันกลับแฝงไปด้วยความหมายของการใช้ชีวิตหลังเกิดเหตุภัยพิบัติแล้ว เหมือนตั้งชื่อเรื่องไม่ผิดเพี้ยนมีตอนหนึ่ง เมื่อเกินแผ่นดินไหวครั้งที่ 2 เริ่มมีนักข่าวเข้าไปรายงานข่าวในพื้นที่ เก็บภาพผู้คนที่โดนเศษซากตึกทับ ภาพการให้ความช่วยเหลือจากรัฐบาล แต่จุดสำคัญของฉากนั้นกลับเป็นตัวเอง

ที่มาเป็นอาสาสมัครกู้ภัย กำลังช่วยเด็กหญิงโดนซากตึกทับขาข้างหนึ่ง และผู้เป็นแม่จะต้องเลือกว่า จะให้กู้ภัยยกซากออกซึ่งก็อาจจะทำให้ตึกถล่มผู้คนหลายคนต้องตาย หรือขาของลูกสาว สุดท้าย แม่เลือกให้ตัดขาของลูกสาวออก และบอกว่า “เมื่อลูกโตขึ้น ลูกจะเกลียดฉันก็ได้” ในบางครั้งสื่อไม่อาจถ่ายทอดให้เห็นทุกมุมทั้งหมดได้ เพียงแต่ต้องเลือกสิ่งที่จะนำเสนอหรือปล่อยผ่านไปก็ตามแต่มุมมอง

ยังคงอยู่ในความทรงจำ “The Impossible :2004 สึนามิ ภูเก็ต”

สร้างจากเรื่องจริงของครอบครัวอเมริกันรายหนึ่งที่มาเที่ยวฉลองวันคริสต์มาสที่ชายหาดภูเก็ต ประเทศไทยเมื่อปี 2004 โดยที่พวกเขาไม่รู้เลยว่าอีกไม่กี่นาที พวกเขาจะต้องพลัดพรากจากกันด้วยมหันตภัยร้ายทางธรรมชาติอย่างคลื่นยักษ์สึนามิที่กลืนกินทุกสิ่งทุกอย่างหน้า โศกนาฏกรรมในครั้งนั้น ทำให้พวกเขาต่างตามหาสมาชิกครอบครัวผู้เป็นที่รัก โดยมีเพียง “พลังใจ” เท่านั้นที่เป็นเครื่องนำทางหวังให้ทุกคนได้กลับมาเจอกัน

เป็นหนังที่เน้นด้านอารมณ์ร่วมของผู้ชม แสดงภาพสะท้อนให้เห็นว่าขนาดในหนังยังสะเทือนใจขนาดนี้แล้วเหตุการณ์จริงจะขนาดไหน และสิ่งที่หนังสือออกมาได้ชัดเจนเลย คือ น้ำใจจากการช่วยเหลือของเพื่อนมนุษย์ ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันขึ้น ทุกคนต่างทิ้งหน้ากาก ทิ้งหมวกของตน เพียงเพื่อเอาชีวิตรอด แต่เราจะต่างจากสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นได้ก็ต่อเมื่อเรามีจิตสำนึกของความเป็นคน หากสึนามิยังคงฝังอยู่ในจิตใจอย่างที่ไม่อาจลืมได้ หนังเรื่องนี้จะทำให้ผู้คนจดจำได้ไปตลอดเช่นกัน

(กำกับโดย Brad Peyton)

(กำกับโดย Brad Peyton)

ล่าสุดกับ “San Andreas:ซาน แอนเดรส มหาวินาศ แผ่นดินแยก”

ภายหลังเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ระดับ 9 สร้างความปั่นป่วนและหายหน้าไปทั่วแคลิฟอร์เนีย เรย์ นักบินกู้ภัยแห่งแผนกดับเพลิงลอสแอนเจลิส พร้อมอดีตภรรยา ตัดสินใจมุ่งหน้าไปยังซานฟรานซิสโก เพื่อตามหาและช่วยเหลือลูกสาวเพียงคนเดียวของเขาให้จงได้ ทว่าการเดินทางกลับเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น

ถือเป็นหนังภัยพิบัติเรื่องล่าสุด ที่เผยให้เห็นในช่วงปีนี้ สำหรับ San Andreas เองอาจไม่ได้มีอะไรที่โดดเด่นแปลกใหม่ในแง่ของบทภาพยนตร์ ถือเป็นหนังสูตรสำเร็จของหนังแนวนี้ แต่หากดูละเอียดแล้ว ในตัวเรื่องเองสะท้อนให้รู้สึกได้ว่า ทุกคนกำลังร่วมชะตาเดียวกันและทุกคนสามารถตายได้เสมอไม่ว่าคุณจะเป็นใครก็ตาม

ทั้งหมดทั้งมวลนี้ ภาพยนตร์ภัยพิบัติที่สร้างกันออกมาหลายต่อหลายเรื่องพยายามสื่อถึงผู้ชม อาจมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ ถึงแม้ว่าเราจะปลอดภัยจากภัยพิบัติแล้ว แต่เรื่องราวต่างๆ ก็ยังคงดำเนินต่อไป ฉากหลังที่เราไม่อาจมองเห็น ทั้งหมดนั้นมันไม่ได้มีเพียงความสุขเศร้า ขาดกลัว รวมถึงสื่อเองที่ไม่อาจเก็บภาพได้ทั้งหมด หรือถ่ายทอดทุกสิ่งทุกอย่างที่เห็นได้ ทั้งความพลัดพราก สูญเสียและแม้บางครั้งจะมีบททดสอบให้ต้องเลือกระหว่างการทำหน้าที่สื่อมวลชนกับความมีมนุษยธรรมในช่วงสถานการณ์วิกฤต แต่อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้ก็มีอาจชี้วัดคุณค่าของความเป็นคนได้ นอกเสียจาก เราทุกคนจะมีสติพอในการหาทางออกต่อสถานการณ์เช่นนี้

สามารถขอยืมภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่องได้ที่ห้องสมุดไทยสื่อสารณะไทยพีบีเอสได้ นะคะ
 ปล. ส่วนเรื่อง San Andreas รอหน่อยนะคะ แล้วจะรีบแจ้งให้ทราบค่ะ

ขอขอบคุณจิตอาสาทุกท่าน

ยิ่งให้...ยิ่งได้

“แบ่งปันหนังสือถึงเพื่อน”

The More You Give, The More You Get

กิจกรรมอบรม เสียงบรรยายภาพ สำหรับผู้พิการทางสายตา

เชิญชวนผู้สนใจทั่วไปสามารถเข้าเยี่ยมชม **พิพิธภัณฑ์สื่อสารณะ**

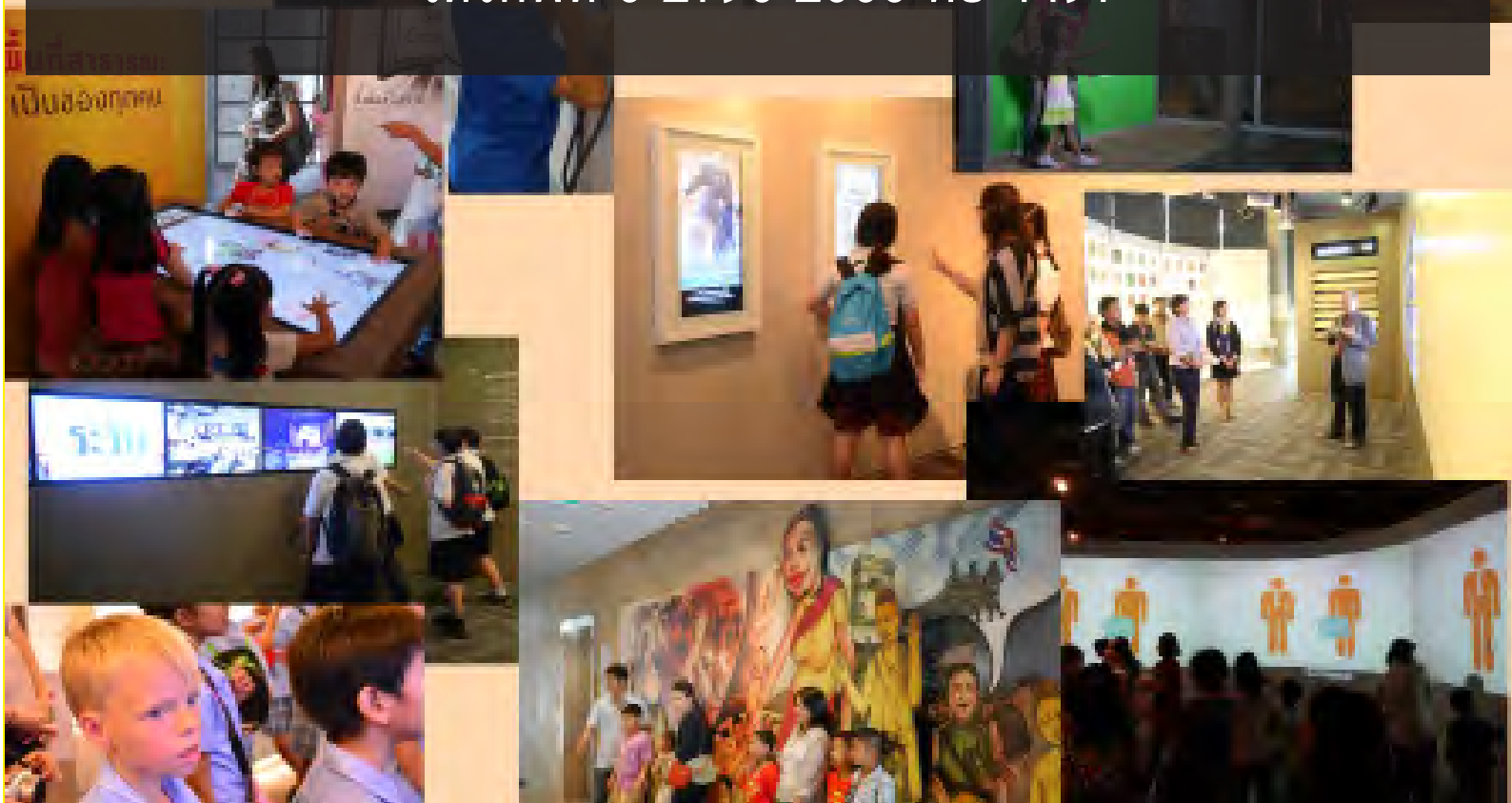
ในวันจันทร์ - วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 10.00 - 17.00 น.

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ อาคารศูนย์การเรียนรู้สื่อสารณะ

สำนักงานองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย

145 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ 10210

โทรศัพท์ 0-2790-2000 ต่อ 4497

4PM

July-August 2015/VOL .01